

**Protokół z VI posiedzenia Zespołu do Spraw Romskich
Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych
Warszawa, 7 kwietnia 2009 r.**

Część wstępna

W dniu 7 kwietnia 2009 r. w Warszawie odbyło się VI posiedzenie Zespołu do Spraw Romskich Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych, zwanego dalej „Zespołem”. Lista obecności w załączeniu.

Posiedzenie Zespołu otworzył Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan Tomasz Siemoniak, Współprzewodniczący Komisji Wspólnej. Powitał zebranych, a następnie wręczył akty powołania nowym członkom Zespołu – Panu Karolowi Kwiatkowskiemu oraz Bogdanowi Wildangierowi. Dalszą część spotkania poprowadził przedstawiciel mniejszości romskiej w Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych Pan Robert Bladycz.

Następnie członkowie Zespołu uzgodnili zmiany w porządku obrad. Pani Sylwia Maroń poinformowała, że członkowie Zespołu mieli zbyt mało czasu na zapoznanie się z treścią protokołu z V posiedzenia Zespołu do Spraw Romskich. W związku z powyższym zaproponowała, aby punkt porządku obrad dotyczący zatwierdzenia protokołu z V posiedzenia został przeniesiony na następne posiedzenie Zespołu. Z kolei Pan Robert Bladycz wystąpił z prośbą o rozszerzenie porządku obrad o punkt dotyczący problematyki upowszechnienia edukacji wczesnoszkolnej wśród Romów. Z uwagi na napięty harmonogram spotkania zaproponowano również przeniesienie punktu dotyczącego prezentacji projektu wprowadzenia zawodu romskiego asystenta społecznego, wdrażanego w Republice Słowackiej, do porządku obrad kolejnego posiedzenia. Wnioski zostały przyjęte.

Porządek obrad

1. Upowszechnienie edukacji wczesnoszkolnej wśród społeczności romskiej.
2. Informacja na temat statusu zawodu asystenta edukacji romskiej.
3. Omówienie perspektyw rozwoju podyplomowego studium *Sytuacja Romów w Polsce – historia, prawo, kultura, stereotypy etniczne* na Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie.
4. Sprawy bieżące.

Ad 1.

Pani Anita Danka oraz Pani Beata Pijanowska, reprezentujące Punkt Kontaktowy do Spraw Romów i Sinti przy Biurze Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka OBWE, przedstawiły informację na temat działań Biura w zakresie upowszechniania edukacji wczesnoszkolnej wśród społeczności romskiej. Na wstępie omówiły tezy planu działania na rzecz poprawy sytuacji Romów i Sinti, przygotowanego przez OBWE w 2008 r. Jeden z rozdziałów planu działania jest poświęcony poprawie sytuacji edukacyjnej Romów na terenach państw członkowskich. W dokumencie tym podkreślono rolę wczesnej edukacji, jako instrumentu zapobiegania wykluczeniu społecznemu i marginalizacji Romów. Pani Anita Danka podkreśliła, że działania w zakresie edukacji służą również realizacji polityki poprawy sytuacji Romów w aspekcie długoterminowym, bowiem przyczyniają się do podniesienia poziomu wykształcenia wśród społeczności romskiej, dzięki czemu zapobiegają - w długookresowej perspektywie - zwiększeniu liczby bezrobotnych i nie posiadających kwalifikacji zawodowych osób pochodzenia romskiego, a także powstrzymują proces dziedziczenia biedy przez następne pokolenia. Dodała, że edukacja wczesnoszkolna ma ogromne znaczenie dla rozwoju intelektualnego, emocjonalnego i społecznego dziecka. Ponadto, przygotowanie przedszkolne daje możliwość wyrównania uczniom pochodzenia romskiego braków, które już na samym początku powodują ich gorszy start w porównaniu z rówieśnikami (słaba znajomość języków narodowych wśród dzieci rozpoczynających naukę, a także brak umiejętności czytania i pisania). Następnie omówiła bariery w dostępie do edukacji wczesnoszkolnej, wśród których wymieniła: brak miejsc w przedszkolach i żłobkach, brak dokładnych danych identyfikacyjnych rodzin romskich, brak zaufania społeczności romskiej do instytucji publicznych, w tym placówek oświatowych. W podsumowaniu prezentacji zaapelowała o wzmocnienie wysiłków w promowaniu edukacji wczesnoszkolnej, podnoszeniu świadomości wśród Romów i Sinti w zakresie korzyści płynących z edukacji wczesnoszkolnej. Podkreśliła, że państwa członkowskie OBWE, w tym Polska, powinny podejmować działania zapewniające równy dostęp społeczności romskiej do edukacji. Ponadto, poinformowała zebranych, że na przełomie września i października br. planowane jest doroczne spotkanie państw członkowskich OBWE poświęcone problematyce przestrzegania praw człowieka i praw obywatelskich, gdzie jeden z dni poświęcony będzie wyłącznie problematyce upowszechniania edukacji wczesnoszkolnej.

Pan Janusz Kamiński, Wiceprezes Centrum Kultury Romów w Polsce, zapytał, czy omówiony plan działania dostępny jest opinii publicznej, a także gdzie można dowiedzieć się szczegółów nt. planowanego na jesieni spotkania.

Pani Beata Pijanowska przekazała kilka egzemplarzy planu działania oraz poinformowała, że wersja elektroniczna dokumentu dostępna jest na stronie internetowej OBWE. Dodała, że w planach Punktu Kontaktowego do Spraw Romów i Sintí jest tłumaczenie planu działań na język polski. Informacje na temat planowanego spotkania ukażą się w odpowiednim czasie na stronie internetowej OBWE.

Pan Jan Mirga zapytał o odbiór rekomendacji OBWE w zakresie upowszechniania edukacji wczesnoszkolnej w poszczególnych państwach członkowskich.

Pani Anita Danka poinformowała, że w większości państw zrzeszonych w OBWE edukacja przedszkolna ma charakter obowiązkowy oraz są prowadzone działania w zakresie upowszechniania edukacji wczesnoszkolnej wśród społeczności romskiej. Niemniej jednak jest jeszcze zbyt wcześnie, aby jednoznacznie ocenić wpływ rekomendacji zawartych w planie działania.

Pan Karol Kwiatkowski, członek Radomskiego Stowarzyszenia Romów „Romano Waś”, zapytał, jakie są możliwości finansowania edukacji przedszkolnej z budżetu OBWE lub z budżetu państwa.

Pani Anita Danka wyjaśniła, że finansowanie żłobków i przedszkoli należy do obowiązków państwa. OBWE nie finansuje tego typu inicjatyw, może jedynie wspierać merytorycznie państwa członkowskie.

Pani Elżbieta Radziszewska, Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania, zauważyła, że rok szkolny 2008/2009 został ogłoszony „Rokiem Przedszkolaka”. Uchwalona w dniu 12 lutego 2009 r. ustawa o zmianie ustawy o systemie oświaty (Dz. U. Nr 181, poz. 1292) wprowadza przepis, mówiący, że obowiązek rocznego przygotowania przedszkolnego może być realizowany również przez uczestnictwo w innych (alternatywnych) formach wychowania przedszkolnego. Ponadto, Ministerstwo Edukacji Narodowej przygotowało program dostosowania form wychowania przedszkolnego do potrzeb lokalnego środowiska oraz poradnik-informator „Jak założyć zespół wychowania przedszkolnego lub punkt przedszkolny”, zawierający materiały praktycznie wyjaśniające i ułatwiające realizację procedury powoływania punktów i zespołów przedszkolnych. Pani Minister zachęciła zebranych do zapoznania się z ww. materiałami w kontekście upowszechniania edukacji wczesnoszkolnej wśród społeczności romskiej.

Ad 2.

Pan Dobiesław Rzemieniewski, Naczelnik Wydziału Mniejszości Narodowych i Etnicznych przedstawił informację na temat statusu zawodu asystenta edukacji romskiej. Celem

wprowadzenia asystenta romskiego do szkół, w których uczą się dzieci romskie, jest przede wszystkim podwyższenie niskiej frekwencji tych uczniów i pomoc w realizacji obowiązków szkolnych. Asystentami romskimi powinni zostać Romowie obdarzeni zaufaniem lokalnych społeczności. Do obowiązków asystenta należy również budowa dobrego kontaktu między rodzicami uczniów a szkołą, informowanie rodziców o przebiegu nauki, a także kontrola frekwencji uczniów i postępów w nauce. Na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 8 grudnia 2004 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. Nr 265 poz. 2644, z późn. zm.) zawód asystenta edukacji romskiej został zaklasyfikowany w grupie „pracownicy usług osobistych sprzedawcy”. Zatrudnienie asystenta edukacji romskiej powinno być pokrywane ze zwiększone subwencji oświatowej. W roku 2006 nastąpiła zmiana systemu finansowania asystentów edukacji romskiej. Początkowo praca asystentów była finansowana z rezerwy celowej budżetu państwa – *pomoc dla społeczności romskiej* – co angażowało znaczną pulę środków przeznaczonych na realizację *Programu na rzecz społeczności romskiej w Polsce*. W 2006 r. stworzono możliwość pokrycia kosztów zatrudnienia asystentów edukacji romskiej ze zwiększonej subwencji oświatowej. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie sposobu podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego w roku 2009 (Dz. U. Nr 235, poz. 1588) oraz § 11 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie warunków i sposobu wykonywania przez przedszkola, szkoły i placówki publiczne zadań umożliwiających podtrzymywanie poczucia tożsamości narodowej, etnicznej i językowej uczniów należących do mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym (Dz. U. Nr 214, poz. 1579). Nowym elementem wprowadzonym w 2007 roku jest naliczanie subwencji oświatowej w oparciu o System Informacji Oświatowej, a nie jak miało to miejsce w latach ubiegłych – druki planistyczne GUS. Zdaniem DWRoMNIe zatrudnienie asystentów edukacji romskiej powinno przyjmować formę umowy o pracę, a nie formę umów cywilnoprawnych. Niestety, nie jest to powszechnie przyjętą praktyką. Dzięki nawiązaniu stosunku pracy, zatrudnienie asystentów cechuje stałość oraz ciągłość, co jest niezbędne dla zapewnienia właściwego procesu dydaktycznego. W marcu br. DWRoMNIe przeprowadził monitoring zatrudnienia asystentów edukacji romskiej oraz nauczycieli wspomagających edukację romską. W chwili obecnej trwa opracowywanie oraz weryfikacja zebranych danych. Ze wstępnych wyników analizy informacji przekazanych przez Urzędy Wojewódzkie wynika, że w roku szkolnym 2008/2009 w Polsce zatrudnionych jest 95 asystentów edukacji romskiej. Największą liczbę asystentów romskich zatrudniono w województwach małopolskim (20)

i dolnośląskim (20), a w pozostałych liczba ta oscyluje od 1 (województwo: świętokrzyskie) do 11 zatrudnionych (województwo śląskie i zachodniopomorskie). Przeważa forma zatrudnienia na umowę o pracę na czas określony (38), następnie na czas nieokreślony (35). 22 asystentów zatrudnionych jest na podstawie umowy-zlecenia.

Pan Robert Bładycz, Prezes Stowarzyszenia Asystentów Edukacji Romskiej, zaproponował, aby podjąć działania zmierzające do wpisania zawodu asystenta edukacji romskiej do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 2005 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników samorządowych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 146, poz. 1222, z późn. zm.). Zauważył, że warto byłoby zastanowić się nad zaszeregowaniem asystentów edukacji romskiej jako pracowników oświaty, nie będących nauczycielami.

Pani Grażyna Płoszajska, przedstawiciel Minister Edukacji Narodowej w KWRiMNiE, zauważyła, że uznanie asystenta edukacji romskiej za pracownika oświaty wiązałoby się z podniesieniem wymogów stawianych wobec potencjalnych kandydatów na asystentów (konieczność posiadania odpowiedniego przygotowania pedagogicznego).

Pan Karol Kwiatkowski poinformował zebranych, że w Urzędzie Miasta Radom udało się wpisać zawód asystenta edukacji romskiej do układu zbiorowego pracy, w którym określono przede wszystkim warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla asystentów.

Pani Małgorzata Różycka zwróciła uwagę, że z jej doświadczenia wynika, iż większość pracowników jednostek samorządów terytorialnych oraz placówek oświatowych nie wie, na jakiej podstawie może zatrudniać asystentów edukacji romskiej. Zaproponowała, aby przygotować projekt dokumentu opisującego pozycję asystenta edukacji romskiej. Zauważyła również, że częstą praktyką stosowaną przez szkoły jest odmowa zatrudnienia nauczyciela wspomagającego edukację romską w sytuacji, gdy przydzielono etat asystentowi. Zgodnie z zaleceniami *Programu na rzecz społeczności romskiej w Polsce*, pracy asystenta powinno służyć wsparcie nauczyciela wspomagającego. Ponadto, podkreśliła, że program funkcjonowania w szkołach asystentów edukacji romskiej wdrażany jest od 5 lat. Jest to wystarczający czas, aby poddać weryfikacji jakość świadczonej przez nich pracy. Pani Małgorzata Różycka podniosła również problem niskich zarobków asystentów edukacji romskiej oraz nieprzestrzegania praw pracowniczych asystentów zatrudnionych na umowę o pracę (np. trudności z uzyskaniem delegacji, otrzymaniem dofinansowania do studiów i kursów doskonalących itp.).

Pan Robert Bladycz przedstawił problemy, na jakie napotykają asystenci edukacji romskiej w swojej codziennej pracy. Poinformował zebranych, że dyrektorzy odmawiają udostępnienia asystentom informacji nt. kwoty pozyskanej zwiększonej subwencji oświatowej z tytułu realizacji przez szkołę dodatkowych zadań dla uczniów pochodzenia romskiego oraz sposobu jej wydatkowania. Fakt stosowania tego typu praktyk potwierdziła Pani Sylwia Maroń.

Pan Bogdan Wildangier, Prezes Stowarzyszenia Romów w Nowej Soli, dodał, że asystenci edukacji romskiej nie są traktowani na równi z innymi pracownikami placówek oświatowych, a często utrudnia im się załatwienie najbardziej błahych spraw.

Pani Inga Mirga podkreśliła, zasygnalizowany już przez Panią Małgorzatę Różycką, problem niskich zarobków asystentów edukacji romskiej. Dodała, że codzienna, niekiedy wyjątkowo zmusna, praca ze środowiskiem przynosi satysfakcję, niemniej jednak poziom zarobków jest niewystarczający.

Pan Marcin Sośniak, reprezentujący Zespół Administracji Publicznej, Zdrowia i Ochrony Praw Cudzoziemców w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich, zachęcił zebranych do pisemnego informowania Rzecznika o przypadkach naruszenia praw obywatelskich lub pracowniczych.

Pani Karolina Kwiatkowska, Prezes Radomskiego Stowarzyszenia Romów „Romano Waś”, podkreśliła, że wiele spraw, w tym kwestie związane z asystentami edukacji romskiej, łatwiej będzie rozwiązać, jeśli przedstawiciele organizacji romskich, będą ze sobą ściśle współpracować.

Pan Janusz Kamiński zauważył, że właściwe funkcjonowanie zawodu asystenta edukacji romskiej jest w dużej mierze uzależnione od prawidłowego wydatkowania zwiększonej subwencji oświatowej. Z uwagi na sygnalizowane na poprzednich posiedzeniach Zespołu nieprawidłowości w wydatkowaniu przez samorzady subwencji, zwrócił się z prośbą do Pani Grażyny Płoszajskiej o wyjaśnienie, dlaczego środki z subwencji nie są ściśle określone.

Pani Grażyna Płoszajska poinformowała zebranych, że zwiększona część oświatowa subwencji ogólnej przysługuje placówkom oświatowym, które podejmują dodatkowe zadania edukacyjne dla uczniów pochodzenia romskiego. Jeśli w szkole uczą się dzieci i młodzież romska, ale szkoła nie podejmuje dodatkowych zadań, zwiększona subwencja jej nie przysługuje. Środki pochodzące z subwencji są, stosownie do ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2008 r. Nr 88, poz. 539), dochodem własnym gminy. Zgodnie z art. 7 ust 3 ww. ustawy, o sposobie wydatkowania subwencji decyduje organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego (JST). Kwoty subwencji oświatowej nie można wprost odnosić do zadań oświatowych nałożonych na JST. W

obowiązującym systemie prawnym nie ma przepisu, z którego wynikałoby, że budżet państwa gwarantuje w ramach części oświatowej subwencji ogólnej środki na pokrycie wszystkich wydatków na realizację zadań oświatowych JST. Ostateczne kwoty zwiększonej subwencji oświatowej wyliczane są na podstawie algorytmu wskazanego w wydawanym corocznie rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej w sprawie sposobu podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego. Dodała również, że różnica między dotacją a subwencją polega między innymi na tym, że dotacja ma charakter celowy, jest przeznaczona na konkretne zadanie zlecone. Subwencja ma natomiast charakter ogólny, a zatem nie może być ściśle określona.

Ad 3.

Pan Piotr Borek przedstawił informację na temat perspektyw rozwoju podyplomowego studium *Sytuacja Romów w Polsce – historia, prawo, kultura, stereotypy etniczne* na Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie. Poinformował zebranych, że celem studiów jest przekazywanie wiedzy z zakresu romologii, pozwalającej na kompleksowe i profesjonalne wypełnianie zadań realizowanych w ramach ochrony praw mniejszości narodowych i etnicznych, ze szczególnym uwzględnieniem Romów. Studia mają w swym założeniu wyposażyć słuchaczy w kluczowe umiejętności z zakresu opracowywania i wdrażania strategii i programów na rzecz poprawy położenia społeczności romskiej. Ich celem jest również wyposażenie nauczycieli i pracowników oświaty w instrumenty służące efektywnej pracy z młodzieżą romską. Słuchacze studium mają możliwość zdobycia lub pogłębienia wiedzy o społeczności romskiej (historii, kulturze, specyfice środowiska) oraz jej położeniu we współczesnym świecie. Studium adresowane jest do pracowników urzędów centralnych, wojewódzkich i samorządowych, a także pracowników naukowych i działaczy organizacji pozarządowych oraz dziennikarzy wszystkich typów mediów. Następnie Pan Piotr Borek omówił program studium podyplomowego oraz poinformował zebranych, że w kolejnej edycji planowane jest poszerzenie planu zajęć o blok poświęcony nauce podstaw języka romskiego. Dodał, że w latach 2004-2008 odbyły się trzy, dwusemestralne edycje studium, w ramach których studiowało łącznie około 90 studentów (w tym kilku pochodzenia romskiego). Studia finansowane są ze środków Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w ramach *Programu na rzecz społeczności romskiej w Polsce*. Poinformował zebranych, że na studiach romologicznych wykładają bądź wykładali tacy specjaliści jak Andrzej Mirga, Adam Bartosz, Elżbieta Mirga-Wójtowicz, Artur Paszko.

Pan Dobiesław Rzemieniewski dodał, że studia romologiczne powstały w wyniku sygnalizowanych przez społeczność romską problemów we współpracy z urzędnikami, którzy, nie znając specyfiki tej mniejszości, często rozwiązywali sprawy na jej niekorzyść. Aby uniknąć mnożenia spraw wynikających z wzajemnego niezrozumienia, Akademia Pedagogiczna (dzisiejszy Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie), zaproponowała cykl szkoleń – w formie studium podyplomowego – skierowany właśnie do urzędników i innych pracowników na co dzień współpracujących z Romami.

Pani Sylwia Maroń zaproponowała, aby do programu studiów dopisać zajęcia z metodyki pracy z uczniami pochodzenia romskiego.

Pan Piotr Borek odpowiedział, że Uniwersytet Pedagogiczny podjął próbę rozszerzenia programu studiów, uzyskano jednak w tym zakresie negatywną opinię Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Pan Karol Kwiatkowski zwrócił uwagę, że studia, które mają dostarczać rzetelnej wiedzy o Romach powinny uwzględniać wewnętrzne zróżnicowanie kulturowe społeczności romskiej. Dodał, że najlepszymi nauczycielami kultury romskiej są sami Romowie. Zaproponował, aby kierownictwo studium zastanowiło się nad poszerzeniem kadry wykładowców o przedstawicieli każdej z grup romskich zamieszkujących Polskę.

Pan Piotr Borek zapewnił, że program studiów uwzględnia specyfikę zróżnicowania społeczności romskiej, a osobą prowadzącą przedmiot „Elementy kultury i tradycji Romów” jest wybitny etnolog, Adam Bartosz.

Panowie Janusz Kopacz, Zbigniew Szubert oraz Bogdan Wildangier poddali w wątpliwość zasadność wprowadzania do programu studiów romologicznych nauki języka romskiego. Zwrócili uwagę na funkcjonowanie głębokich różnic w poszczególnych dialektach tego języka.

Ad 4.

Pan Roman Chojnacki przekazał materiały zgromadzone przez Związek Romów Polskich na temat wykorzystania przez jednostki samorządu terytorialnego zwiększonej z tytułu podejmowania dodatkowych zadań dla uczniów pochodzenia romskiego subwencji oświatowej. Zwrócił uwagę, że analiza ww. danych wykazuje, iż część gmin wydatkuje środki pochodzące ze zwiększonej subwencji niezgodnie z przeznaczeniem. Zaapelował do przedstawicieli strony rządowej o podjęcie działań w tej sprawie. Podkreślił, że należy wprowadzić precyzyjny mechanizm kontroli, tak aby weryfikacja pozyskiwania i wydatkowania subwencji była skuteczna. Zachęcił do zapoznania się z przedłożonymi danymi oraz zaproponował, aby

materiały te omówić na jednym z posiedzeń Zespołu do Spraw Romskich, poświęconym problematyce subwencji.

Przedstawiono również wystąpienia Pana Karola Gierlińskiego w sprawie wykluczenia społecznego Romów, uregulowania prawnego sytuacji spadkowej w środowisku romskim oraz uregulowania sytuacji Romów ze znacznym dorobkiem artystycznym lub zawodowym. Pan Minister Tomasz Siemoniak poinformował zebranych, że MSWiA wystąpi w ww. sprawach do odpowiednich instytucji z prośbą o zajęcie stanowiska.

Pani Krystyna Gil poprosiła o wyjaśnienie odmowy przyznania dotacji z budżetu MSWiA w 2009 r. Stowarzyszeniu Kobiet Romskich w Polsce oraz przedłożyła pismo w powyższej sprawie.

Pan Dobiesław Rzemieniewski oświadczył, że kontrola Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego wykazała znaczącą liczbę nieprawidłowości w rozliczeniu zadań finansowanych w 2008 r. ze środków, których dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji. Mając powyższe na uwadze, Departament Wyznań Religijnych oraz Mniejszości Narodowych i Etnicznych nie zdecydował się pozytywnie zaopiniować wniosków złożonych przez Stowarzyszenie do MSWiA w 2009 r.

Pan Janusz Kopacz zgłosił postulat, aby na jednym z kolejnych posiedzeń Zespołu omówić problemy mieszkaniowe Romów.

Ustalono, że kolejne posiedzenie Zespołu odbędzie się w czerwcu 2009 r.

Posiedzenie zamknął Pan Robert Bładycz.

Robert Bładycz
Członek Komisji

Tomasz Siemoniak
Współprzewodniczący Komisji